

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5559/2024
18.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., које све заступа Владимир М. Шумкарац, адвокат у ..., против тужене Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП Београд, ради раскида уговора, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4829/22 од 27.09.2023. године, у седници већа одржаној дана 18.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4829/22 од 27.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 65/20 од 20.05.2022. године, у ставу првом изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца да се раскине уговор број .. од 15.06.2007. године, закључен између тужилаца и тужене, као неоснован. У ставу другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца да суд обавезе тужену да тужиоцу ГГ из ... исплати износ од 878.559,00 динара са законском затезном каматом почев од 20.06.2007. године до коначне исплате. У ставу трећем изреке, одбијен је евентуални тужбени захтев тужилаца да се утврди да је ништав и да не производи правно дејство уговор број ... од 15.06.2007. године закључен између тужилаца и тужене, као неоснован. Ставом четвртим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4829/22 од 27.09.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена је првостепена пресуда у ставу првом, другом и трећем изреке. Решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу четвртим изреке првостепене пресуде преиначено је и тужиоци су обавезани да туженој на име трошкова парничног поступка исплате износ од 19.042,80 динара. Одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужиоци су изјавили благовремену ревизију.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије по одредби члана 410. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) и нашао да ревизија тужилаца није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужиоци су тужбу поднели дана 18.03.2015. године. Вредност предмета спора износи 878.559,00 динара, односно динарска противвредност 7.320,73 евра на дан подношења тужбе.

Вредност предмета спора правноснажне другостепене одлуке која се побија ревизијом и која се односи на главно потраживање је испод законом прописаног ревизијског цензуса.

Стога, када је вредност побијаног дела другостепене одлуке који се односи на главно потраживање испод прописаног ревизијског цензуса, то је разлог због којег ревизија тужилаца није дозвољена, по одредби члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку.

На основу изложеног, Врховни суд је применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку ревизију одбацио као недозвољену.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић